

048. Bijbelstudie over de MESSIAANSE PSALMEN - TEHILIM M'SHICHI'IM תהלים משיחיים

Deel 2: Psalm 2:8-12

Deze bijbelstudie is het tweede deel van een reeks over de Messiaanse Psalmen, die allemaal heenwijzen naar de Mashiach als de Koning der koningen, de Lijdende Knecht en Verlosser, de Profeet, de Koninklijke Priester, de Zoon van G'd, de Volmaakte Mens en de Rechter bij Zijn Wederkomst. Het is een feit dat er meer dan 300 profetieën over de komende Mashiach in alle drie delen van de TeNaCH staan, zowel in de תורה Tora [de Wet] alsook in de נביאים N'vi'im [de Profeten] en in de כתובים Ketuvim [de Geschriften], waarvan de תהלים Tehilim [de Psalmen] de kern vormen. Ongeveer 40 van deze profetieën zijn zelfs zeer specifiek en spreken rechtstreeks over Yeshua, ook al doen de rabbijnen hun best om dat voor hun achterban te verbergen, want het is toch wel bijzonder opvallend dat juist de meest duidelijke Messiaanse Psalmen zoals o.a. תהלים Tehilim 2, 22, 69 en 110 zowel in de orthodoxe alsook in de liberale Sidur [het Joodse gebedenboek] ontbreken, terwijl de Psalmen toch eigenlijk over het algemeen in de Joodse gebedenboeken juist centraal staan en tot de Joodse standaardgebeden behoren. De gedachte is dus nogal voor de hand liggend dat deze en andere Messiaanse Psalmen bewust uit de Joodse liturgie verwijderd zijn juist omdat zij zo duidelijk over Yeshua spreken. Daarom zullen wij in deze bijbelstudiereeks met name de Psalmen die men in de Sidur tevergeefs zoekt, in zijn geheel vers voor vers bestuderen en gaan vergelijken met relevante teksten uit de Evangelieën en van andere Psalmen slechts de verzen behandelen die rechtstreeks op de Mashiach betrekking hebben. Wij zijn de vorige keer begonnen met de eerste zeven verzen van Psalm 2, waarin de Eeuwige plechtig verklaart, dat de Mashiach Zijn Zoon is, die Hij als Koning heeft aangesteld over Zijn heilige berg Tziyon. In het tweede deel van deze studie zullen wij de verzen 8 t/m 12 van Psalm 2 bestuderen, waarin gesproken wordt over de overwinning van Yeshua haMashiach over zijn vijanden, de oprichting van Zijn Koninkrijk, Zijn heerschappij en de aanbidding door Zijn volk.

Psalm 2

Vers 8: “Vraag Mij en Ik zal volken geven tot Uw erfdeel, de einden der aarde tot Uw bezit.”

In vers 8 zegt de Eeuwige tot Zijn Gezalfde: “Vraag Mij wat Je wilt; ik geef Je heel de aarde in handen, Ik stel alle volken onder Je beheer.” (Groot Nieuws Vertaling). Ik denk dat het met deze woorden van Adonai onmogelijk is om Psalm 2 op koning David toe te passen, want nooit heeft hij alle volken onder zijn beheer gehad en nooit heeft de Eeuwige hem de hele aarde in handen gegeven. Van geen enkele aardse koning kan dit ooit gezegd worden. In geen enkele van de rabbijnse geschriften vinden wij een nakomeling van David, aan wie haShem de heerschappij over de hele aarde met al haar volken gegeven zou hebben, niet in de Mish'na en ook niet in de Gemara, neen, in de gehele Talmud niet en zeker niet in de boeken van de Kabala. Maar er is wel een ander Joods boek, waarin heel duidelijk geschreven staat welke koning uit het geslacht van David hier bedoeld is: B'rit haChadasha [het Nieuwe Testament]: “Nadat G'd eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft.” (עבריים Iv'rim [Hebreeën] 1:1-2). In vers 7 van Psalm 2 kwam reeds duidelijk naar voren wie de Zoon van G'd is: Yeshua! In Efeziërs 1:20-23 wordt evenals hier in vers 8 gesproken over de sterkte van G'ds macht: “die Hij heeft gewrocht in de Mashiach, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan Zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw.” Niet alleen in de עולם הזה Olam Haze [deze eeuw], maar ook in de עולם הבא Olam Haba [de toekomstige eeuw] zal Yeshua de macht en kracht en heerschappij hebben boven alle overheid en alle naam die genoemd wordt. Als Zoon van de Allerhoogste zijn alle volken Hem tot erfdeel, de

einden der aarde tot Zijn bezit. De Eeuwige heeft Hem gesteld tot een erfgenaam van alles. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 28:18), maar die krijgt Hij niet automatisch. Hij moet Zijn Vader erom vragen, want Adonai zegt hier in Psalm 2:8 nadrukkelijk: *“Vraag Mij en Ik zal volken geven tot Uw erfdeel, de eindigen der aarde tot Uw bezit.”* De Zoon moet vragen. Dit veronderstelt dat Yeshua Zich vrijwillig in een staat van ondergeschiktheid aan en van afhankelijkheid van Zijn Vader gesteld heeft, want als Zoon van G'd was Hij in macht en heerlijkheid immers gelijk aan de Vader en deelde vanzelfsprekend in Zijn heerschappij over de Schepping. Door de menselijke natuur aan te nemen moest Hij daar nu echter wel om vragen, en dat heeft Hij dan ook inderdaad gedaan in het hoogpriesterlijk gebed: *“Dit sprak Yeshua en Hij hief Zijn ogen ten hemel en zeide: Vader de ure is gekomen; verheerlijk Uw Zoon, opdat Uw Zoon U verheerlijke, gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken. Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige Gd, en Yeshua haMashiach, die Gij gezonden hebt. Ik heb U verheerlijkt op de aarde door het werk te voleindigen, dat Gij Mij te doen gegeven hebt. En nu, verheerlijk Gij Mij, Vader, bij Uzelf met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.”* (יוחנן Yochanan [Johannes] 17:1-5). Op grond van Zijn volbrachte werk kon Hij van Zijn Vader vragen om Hem te verheerlijken met de g'ddelijke heerlijkheid en Hem de macht te geven over alle vlees. Zijn volbrachte werk is de rechtsgrond van dit verzoek. Het is in feite een beloning en vergoeding waarop deze grote eis gegrond was, maar door naast Israël ook de heidense volken tot Zijn erfdeel te vragen, heeft de Zoon niet slechts Zijn eigen eer op het oog, maar ook hun behoudenis, hun heil in Hem, zodat Hij voor hen bidt; en Hij leeft eeuwig om dit te doen, en daarom kan Hij ook de heidenen evenals de gelovigen uit Zijn eigen volk Israël het eeuwige leven schenken indien ook zij in Hem willen geloven en Hem aannemen als Heer en Verlosser. Zijn heerschappij zal universeel zijn en daarom kon Yeshua vlak voor Zijn hemelvaart terecht tegen de discipelen zeggen: *“Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde!”* (מתתיהו Matit'yahu [Mattheüs] 28:18).

Vers 9: “Gij zult hen verpletteren met een ijzeren knots, hen stukslaan als pottenbakkerswerk.”

In de vorige aflevering van deze bijbelstudiereeks lazen wij de plechtige verklaring van de Eeuwige, dat de Gezalfde die Hij tot Koning over Zijn heilige berg Tziyon aangesteld heeft, niemand minder is dan Zijn eigen Zoon, en zojuist hebben we gelezen dat Adonai Hem alle volken tot erfdeel en de uiteinden der aarde tot bezit gegeven heeft. Natuurlijk gaat dat niet zonder verzet, want reeds in de eerste beide verzen van Psalm 2 wordt vermeldt, dat de volken daar niet echt op zitten wachten en dat de machthebbers der aarde tegen Hem in opstand komen. Toch hun wroeten en woelen is lucht en leegte, want hij verplettert hen **met een ijzeren knots**, slaat ze stuk als pottenbakkerswerk. Wie zich niet willen onderwerpen aan Zijn gouden scepter zal Hij met een ijzeren scepter verpletteren. Zij, die niet willen buigen, zullen breken. Is dat nu wel de liefdevolle zachtmoedige Heiland die wij vanuit de Evangeliën kennen? Ja! Is dat dan niet tegenstrijdig? Neen, want Zijn wederkomst zal plaats vinden op het moment dat er een grote oorlog zal plaats vinden in Zijn land Israël, als alle volken der aarde zullen oprukken tegen Zijn stad Jeruzalem om Zijn volk te vernietigen. Hij zal in deze laatste grote oorlog persoonlijk ingrijpen en Zijn vijanden letterlijk met een ijzeren knots verpletteren, precies zoals het in Psalm 2:9 staat en precies zoals ook Yochanan [Johannes] het in חזיון Chizayon [Openbaring] 19:11-21 beschrijft: *“En ik zag de hemel geopend, en zie, een wit paard; en Hij, die daarop zat, wordt genoemd Getrouw en Waarachtig, en Hij velt vonnis en voert oorlog in gerechtigheid. En Zijn ogen waren een vuurvlam en op Zijn hoofd waren vele kronen en Hij droeg een geschreven naam, die niemand weet dan Hijzelf. En Hij was bekleed met een kleed, dat in bloed geverfd was, en Zijn naam is genoemd: het Woord G'ds. En de heerscharen, die in de hemel zijn, volgden Hem op witte paarden, gehuld in wit en smetteloos fijn linnen. En uit Zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden **met een ijzeren staf** en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn G'ds, des Almachtigen. En Hij heeft op Zijn kleed en op Zijn dij geschreven de naam: Koning der oningen en Heer der heren. En ik zag een engel staan op de zon en hij riep met luider stem en zeide tot alle vogels, die in het midden des hemels vlogen: Komt, verzamelt u tot de grote maaltijd G'ds, om te eten het vlees van koningen en het vlees van oversten over duizend en het vlees van sterken en het vlees van paarden en van hen, die daarop zitten, en het vlees van allen, vrijen*

en slaven, kleinen en groten. En ik zag het beest en de koningen der aarde en hun legerscharen verzameld om de oorlog te voeren tegen Hem, die op het paard zat, en tegen Zijn leger. En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen voor zijn ogen gedaan had, waardoor hij hen verleidde, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden; levend werden zij beiden geworpen in de poel des vuurs, die van zwavel brandt. En de overigen werden gedood met het zwaard, dat kwam uit de mond van Hem, die op het paard zat; en al de vogels werden verzadigd van hun vlees.” U ziet dat de Mashiach Zijn vijanden letterlijk zal stukslaan als pottenbakkerswerk, want al die machtige heersers en hun sterke legers zijn slechts pottenbakkersvaten voor Zijn aangezicht, plotseling, zonder pardon en onherstelbaar door Hem in stukken gebroken! In vers 9 van Psalm 2 worden twee symbolieken gebruikt: ijzer en pottenbakkerswerk. IJzer is het beeld van oorlog en mocht daarom ook niet gebruikt worden bij het bouwen van de tempel. Zelfs het geluid van ijzeren werktuigen werd niet gehoord.: “Toen het huis gebouwd werd, werd het opgetrokken van steen, afgewerkt aan de groeve, en geen hamer of beitel of enig ijzeren gereedschap werd gehoord bij het bouwen van het huis.” (מלכים א' [1 Koningen] 6:7). Het stukslaan van het pottenbakkerswerk is een beeld dat ontleend is aan een magisch ritueel dat onder de volken destijds bekend was. Daarbij werden de namen van vijanden op schalen en potten geschreven die vervolgens werden stukgeslagen als symboliek voor het vernietigen van de vijanden. Hier in Psalm 2 lezen wij dus, dat de Gezalfde Zijn vijanden zal verpletteren met een ijzeren knots en in Openbaring 19 staat, dat Hij de heidenen zal hoeden met een ijzeren staf. Ook in Openbaring 12:1-5 wordt deze ijzeren staf weer aangehaald wanneer de geboorte en hemelvaart van Yeshua ter sprake komt: “En er werd een groot teken in de hemel gezien: een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd; en zij was zwanger en schreeuwde in haar weeën en in haar pijn om te baren. En er werd een ander teken in de hemel gezien, en zie, een grote rossige draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen. En zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde. En de draak stond voor de vrouw, die baren zou, om, zodra zij haar kind gebaard had, dit te verslinden. En zij baarde een Zoon, een mannelijk wezen, dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf; en haar Kind werd plotseling weggevoerd naar G'd en Zijn troon.” In alle drie teksten wordt er over een ijzeren staf of knots gesproken, maar verpletteren is toch wel iets anders dan hoeden. Ik zie het zo, dat Yeshua bij Zijn wederkomst in eerste instantie Zijn vijanden zal vernietigen en dan met name de leiders ofwel de koningen en oversten over duizend zoals wij in Openbaring 19 lezen. Wat er van de volken overblijft zal zich aan Hem onderwerpen. Zij zullen voor Zijn rechterstoel verschijnen en geoordeeld worden op grond van hun daden en Hij zal ze hoeden, dat wil zeggen Hij zal over hen heersen met een ijzeren staf. Toch niet alleen Hijzelf zal over deze heidenen heersen, want in Openbaring 2:26-27 zegt Hij: “En wie overwint en Mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf, als aardewerk worden zij verbrijzeld, gelijk ook Ik van mijn Vader ontvangen heb.” In deze tekst die Yeshua op Zijn gemeente toepast, wordt duidelijk gezinspeeld op Psalm 2:9, te meer door het verbrijzelen van het aardewerk. In Psalm 2:8 wordt vermeldt, dat de Eeuwige aan Zijn Zoon alle macht en heerlijkheid heeft gegeven, maar in het hoogpriesterlijk gebed zegt Yeshua tegen Zijn Vader, dat Hij deze macht en heerlijkheid wil delen met Zijn gemeente, bestaande uit zowel messiasbelijdende Joden alsook gelovigen uit de volken, allen die in Hem geloven en de wil van Zijn Vader doen: “En de heerlijkheid, die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één zijn, gelijk Wij één zijn: Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt. Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt; Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld.” (יוחנן [Johannes] 17:22-23). Zo wordt de gemeente, het lichaam, daadwerkelijk één met Yeshua, die het Hoofd is. De schapen, die op grond van hun daden in מתתיהו Matityahu [Matthéüs] 25:31-46 van de bokken worden gescheiden, zullen de aarde bewonen gedurende het duizendjarig vrederijk en de gelovigen van alle eeuwen zullen samen met Yeshua als koningen over hen regeren, gelijk de vier dieren en de vierentwintig oudsten, die zich voor het Lam nederwierpen, met citers en gouden schalen voor Hem zongen: “Gij zijt geslacht en Gij hebt hen voor G'd gekocht met uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie; en Gij hebt hen voor onze G'd gemaakt tot een koninkrijk en tot priesters, en zij zullen

als koningen heersen op de aarde” (חזירן Chizayon [Openbaring] 5:9-10). “En het koningschap, de macht en de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten: zijn koningschap is een eeuwig koningschap, en alle machten zullen het dienen en gehoorzamen!” (דניאל Dani'el [Daniël] 7:27). Toch niet alleen de op dat moment levende, maar ook de opgestane gelovigen zullen in het duizendjarig vreedrijk een kroon ontvangen, want: “Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht, maar zij zullen priesters van G'd en van de Mashiach zijn en zij zullen met Hem als koningen heersen, die duizend jaren.” (חזירן Chizayon [Openbaring] 20:6). En zo mogen wij vol verwachting uitzien naar hetgeen door Yochanan wordt aangekondigd: “Genade zij u en vrede van Hem, die is en die was en die komt, en van de zeven geesten, die voor Zijn troon zijn, en van Yeshua haMashiach, de getrouwe Getuige, de Eerstgeborene der doden en de Overste van de koningen der aarde. Hem, die ons liefheeft en ons uit onze zonden verlost heeft door Zijn bloed - en Hij heeft ons tot een koninkrijk, tot priesters voor zijn G'd en Vader gemaakt - Hem zij de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden! Amen. Zie, Hij komt met de wolken en elk oog zal Hem zien, ook zij, die Hem hebben doorstoken; en alle stammen der aarde zullen over Hem weeklagen. Ja, amen! Ik ben de א Alef en de ת Tav, zegt Adonai Elohim, die is en die was en die komt, El Shadai, de Almachtige!” (חזירן Chizayon [Openbaring] 1:4-8).

Vers 10: “Nu dan, gij koningen, weest verstandig, laat u gezeggen, gij richters der aarde!”

Dit is een ernstige vermaning aan de koningen en rechters die nog steeds denken dat zij zelf de dienst kunnen uitmaken. Maar dat geldt natuurlijk net zo voor ons allen, want velen van ons hebben er moeite mee om zich aan wie dan ook te onderwerpen. Een vaak gehoorde uitspraak is immers: “dat maak ik zelf wel uit!” In het vorige vers lazen we echter dat het tevergeefs is om zich tegen het gezag van Adonai en Zijn Gezalfde te verzetten en daarom worden de machtigen der aarde hier in vers 10 opgeroepen om zo verstandig te zijn zich aan Hem over te geven. Hij, die macht heeft om hen te verpletteren, biedt hen zelfs na hun openlijke rebellie nog een kans om het met Hem goed te maken, want Hij wil niet dat iemand verloren gaat. Zelfs de grootste zondaar kan een beroep doen op Zijn vergevingsgezindheid en verzoening. Koningen en rechters staan voor G'd op gelijke voet met gewone personen, en ook voor hen is het even nodig om G'ds geboden te gehoorzamen en zich in geloof te beroepen op het offer van Yeshua als voor ieder ander. Zij, die aan anderen wet en recht verschaffen, moeten zelf ook de wet van een hogere instantie ontvangen en gehoorzamen. Ook in het bedrijfsleven is dat zo. Er is altijd een baas boven de baas, maar allen zijn zij weer onderworpen aan de Allerhoogste! Wat dus tot de koningen gezegd wordt, wordt eigenlijk tot allen gezegd, dus ook tot u en mij, maar deze vermaning is op de eerste plaats gericht aan de machthebbers vanwege de invloed, die hun voorbeeld op hun ondergeschikten zal uitoefenen. Het grote probleem is echter, dat de meeste staatshoofden deze ernstige waarschuwing en dit welgemeende advies nooit zullen ontvangen omdat ze de Bijbel niet lezen. Daarom is het voor ons een Mitz'va, een bijbelse opdracht, om voor de overheid te bidden gelijk geschreven staat: “Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden, voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en rustig leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Dit is goed en aangenaam voor G'd, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenenis der waarheid komen!” (1 Timotheüs 2:1-4). Daarnaast is er nog een andere mogelijkheid om de overheid tot de erkenenis der waarheid te brengen. Weet u, als er verschrikkelijke dingen in de wereld gebeuren zoals bij voorbeeld de schending van mensenrechten, doodvonnissen over onschuldige mensen, of de aantasting van de natuur, dan worden wereldwijd handtekeningenacties gehouden, petitie bij de verantwoordelijke instanties zoals b.v. ambassades aangeboden en zelfs persoonlijke e-mails gestuurd naar presidenten, premiers, koningen en koninginnen. Eigenlijk zouden wij nog vandaag na het lezen van deze duidelijke waarschuwing in Psalm 2:10 evenzo mailtjes moeten sturen aan alle regeringsleiders, om te beginnen aan onze eigen premier en onze eigen koningin met het welgemeende advies: “Weest verstandig, koningen en heersers van deze aarde, en luister nu het nog kan, onderwerpt u aan het oppergezag van Yeshua, de Koning der koningen, want Hij is ook uw Heer!” Maar zou het indruk maken? Zouden ze het geloven? Of klinkt het als onzin in de oren van wie het in onze tijd te zeggen hebben? Wie zal het zeggen? Ik denk dus dat het veel effectiever is om in elk geval te bidden voor de regeringsleiders, want de Bijbel leert ons dat de voorbeden van de

gelovigen voor de overheid een positieve uitwerking kunnen hebben op de regeringsbesluiten, want Ruach haQodesh [de Heilige Geest] kan dan werken in de harten en in de gedachten van mensen, die in de overheidsorganen belangrijke posities bekleden. En toch is iedere persoon, dus ook een koning of president, verantwoordelijk voor zijn of haar eigen beslissingen. Een ding is echter zeker: onze eigen regeringsleiders, waar ter wereld ook, maken er een puinhoop van, dus wat dat betreft zou het inderdaad een stuk verstandiger zijn om de Koning over ons te laten regeren, die door de Eeuwige zelf daartoe is aangesteld. Op Hem mogen we in moeilijke tijden een beroep doen, en dat kan rechtstreeks zonder van tevoren een afspraak te hoeven maken met het secretariaat of de ambassade. Als we met een kloppend hart en trillende handen het gewoel op de aarde zien, de puinhoop die de mensen en de machten ervan maken, want het woelt in de islamitische wereld en het woelt in Afrika, het woelt in Amerika en in Europa, ja zelfs in ons eigen land, dan mogen we steunen op Hem, die de macht heeft om in te grijpen, die ons kan helpen en beschermen. Aan u dus de zelfde vraag die Adonai ook aan de regeringsleiders stelt: wie is Hij voor u persoonlijk? Hoeveel gezag heeft Hij in uw leven? En ook voor ons geldt hetzelfde goede advies: Wees verstandig en onderwerp u aan Zijn gezag en Hij zal voor u zorgen zoals een huisvader voor zijn gezin zorgt.

Vers 11: “Dient de Eeuwige met vreze en verheugt u met beving.”

In dit vers lezen wij de oproep om de Eeuwige met vreze te dienen. In het gewone dagelijkse taalgebruik wordt het woordje ‘vrees’ doorgaans geassocieerd met ‘angst’, maar het kan nooit G’ds bedoeling zijn dat wij Hem moeten dienen vanuit angst of dwang. Dat zou immers volledig in strijd zijn met de Blijde Boodschap. Neen, het Hebreeuwse woord dat hier met ‘vreze’ wordt vertaald is יראָה yira, dat eigenlijk meer de betekenis heeft van ‘eerbied’ en ‘ontzag’. En ook het woordje ‘beven’ hoeft helemaal niet met angst en vrees geassocieerd te worden, maar eerder met opwindning. Heeft u wel eens last gehad van kleffe en trillende handen als u een persoonlijke ontmoeting had met een zeer speciaal iemand? Iemand waar u smoorverliefd op was bijvoorbeeld? Of misschien een bekende filmster die u om een handtekening wou vragen? Of een hooggeplaatst persoon? Begrijpt u wat ik bedoel? U kunt dus ook beven van positieve opwindning, niet alleen van angst. En dit beven gaat gepaard met blijdschap. Vandaar de woorden: *“Verheugt u met beving.”* Let wel: ik heb het hier niet over het zogenaamde ‘lachen in de geest’ en ook niet over ‘schudden in de geest’, dat in Toronto-kringen erg populair is. Neen, dat wordt hier zeer zeker niet bedoeld, want vers 11 van de tweede Psalm zegt ons namelijk dat onze blijdschap gepaard moet gaan met G’d te dienen met eerbiedig ontzag, en dat kan van het lachen, gieren, brullen, kakelen, blaffen, schudden en shaken niet gezegd worden. Wij behoren ons te verblijden met een bevend hart en met een heilig ontzag voor de Eeuwige, want het is een voorrecht om Hem te mogen dienen. Wat wordt hier bedoeld met ‘dienen’? G’d dienen is het naleven van Zijn geboden en inzettingen en niet alleen maar *“Halleluja! Prijs de Heer!”* te roepen en daarna gewoon weer een broodje ham opeten! Als wij Hem niet gehoorzaam en niet doen wat Hij van ons vraagt, kunnen wij ons niet in Hem verblijden, want Hij is dan ook absoluut niet blij met ons! Echt niet! Maar als wij Hem echt liefhebben en beseffen wat Hij voor ons gedaan heeft, dan willen wij Hem maar al te graag dienen, en dan geven wij ook gehoor aan de woorden uit Psalm 32:11, die naadloos aan onze tekst aansluiten: *“Verheugt u in de Eeuwige en juicht, gij rechtvaardigen; jubelt allen, gij oprechten van hart!”* Het is geen vrijblijvend advies, maar een Mitz’va, een gebod, en niet alleen voor de Israëlieten, maar ook voor de gelovigen uit de volken, want er staat geschreven: *“Verheugt u, heidenen, met Zijn volk!”* (Romeinen 15:10) en: *“Verblijdt u in de Eeuwige te allen tijde! Wederom zal ik zeggen: Verblijdt u!”* (Filippenzen 4:4) en nogmaals: *“Verblijdt u te allen tijde, bidt zonder ophouden, dankt onder alles, want dat is de wil G’ds in Mashiach Yeshua ten opzichte van u!”* (1 Thessalonicenzen 5:16-18). De vrees, dus het ontzag voor G’d kan dus niet losgekoppeld worden van de geestelijke vreugde en blijdschap in het hart van de mens, die weet, dat hij gekocht en betaald is met het kostbare bloed van het Lam. Echte dankbaarheid en diepe eerbied voor Adonai zorgen ervoor, dat je de Eeuwige graag wil dienen en dat er blijdschap in je hart komt. Ervaart u ook die blijdschap?

Vers 12: “Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij onderweg niet te gronde gaat, want zeer licht ontbrandt Zijn toorn. Welzalg allen die bij Hem schuilen!”

Dit laatste vers van Psalm 2 begint met: *“Kust de Zoon”*. Zoon is hier in het Hebreeuws בַּר bar, een leenwoord uit het Aramees, dat wij vooral kennen i.v.m. בַּר מִצְוָה Bar Mitz’va hetgeen

'zoon van het gebod' ofwel 'zoon van de wet' betekent. Dit Aramese woord voor 'zoon', בר bar komt ook in מְשִׁלֵי Mish'lei [Spreuken] 31:2 voor en in het boek דַּנִּיאֵל Dani'el [Daniël] maakt het deel uit van een titel die in B'rit haChadasha op Yeshua wordt toegepast: 'de Zoon des mensen' ofwel 'de Mensenzoon'. In sommige Hebreeuwse uitgaven van het Nieuwe Testament gebruikt men hiervoor weliswaar de populaire benaming בֶּן הָאָדָם Ben haAdam, maar in het Hebreeuws van het boek Daniël staat בר אֲנוּשׁ Bar Enosh. In het Aramees is dat בר נֶשׁ Bar Nash. Binnen het geheel van de Bijbel, maar met name in deze tekst die ik in dit verband graag wil citeren, is dit duidelijk een Messiaanse titel: *"Ik bleef toekijken in de nachtgezichten en zie, met de wolken des hemels kwam iemand gelijk een Mensenzoon; Hij begaf zich tot de Oude van dagen, en men leidde Hem voor deze; en Hem werd heerschappij gegeven en eer en koninklijke macht, en alle volken, natiën en talen dienden hem. Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet zal vergaan, en Zijn koningschap is een, dat onverderfelijk is."* (דַּנִּיאֵל Dani'el [Daniël] 7:13-14). De overeenkomsten met Psalm 2 zullen u waarschijnlijk wel meteen opgevallen zijn, want de Mensenzoon uit het boek Daniël, aan wie heerschappij werd gegeven en koninklijke macht en wie alle volken, natiën en talen dienden, is dezelfde als de Zoon in Psalm 2, die als Koning gesteld is over Tziyon en aan wie volken werden gegeven tot Zijn erfdeel, de einden der aarde tot Zijn bezit." Ook Openbaring 14:14-15 vertoont met Daniël 7:13-14 duidelijke overeenkomsten: *"En ik zag en zie, een witte wolk, en op de wolk iemand gezeten als een Mensenzoon met een gouden kroon op Zijn hoofd en een scherpe sikkel in Zijn hand. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luider stem tot Hem, die op de wolk gezeten was: Zend Uw sikkel uit en maai, want de ure om te maaien is gekomen, want de oogst der aarde is geheel rijp geworden!"* Deze gebeurtenis, die hier beschreven wordt, zal plaats vinden bij de wederkomst van Yeshua haMashiach: *"Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen, en dan zal Hij een ieder vergelden naar zijn daden!"* (מַתִּיתְיָהוּ Matit'yahu [Mattheüs] 16:27). *"Want gelijk de bliksem komt van het oosten en licht tot het westen, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn. Waar het aas is, daar zullen de gieren zich verzamelen. Terstond na de verdrukking dier dagen zal de zon verduisterd worden en de maan zal haar glans niet geven en de sterren zullen van de hemel vallen en de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zal het teken van de Zoon des mensen verschijnen aan de hemel en dan zullen alle stammen der aarde zich op de borst slaan en zij zullen de Zoon des mensen zien komen op de wolken des hemels, met grote macht en heerlijkheid. En Hij zal Zijn engelen uitzenden met luid shofargeschal en zij zullen Zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het ene uiterste der hemelen tot het andere."* (מַתִּיתְיָהוּ Matit'yahu [Mattheüs] 24:27-31). Dat deze Zoon des Mensen niemand anders is dan Yeshua, werd door Hem zelf bevestigd, toen de Kohen haGadol dit rechtstreeks aan Hem vroeg: *"En de hogepriester zeide tot Hem: Ik bezweer U bij de levende G'd, dat Gij ons zegt of Gij zijt de Mashiach, de Zoon van G'd. Yeshua zeide tot hem: Gij hebt het gezegd! Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels!"* (מַתִּיתְיָהוּ Matit'yahu [Mattheüs] 26:63-64). De hogepriester besepte op geen enkele wijze dat Hij op dat moment oog in oog stond met de Mashiach! Als hij dat wel had beseft, dan zou hij zeker de woorden van Psalm 2:12 in acht hebben genomen: *"Kust de Zoon, opdat Hij niet toorne en gij onderweg niet te gronde gaat, want zeer licht ontbrandt Zijn toorn. Welzalig allen die bij Hem schuilen!"* Kussen slaat op verzoening en daarom luidt de boodschap van dit vers: verzoen je met de Mashiach! Samen met deze hogepriester worden de koningen én de volken, de leiders van de aarde opgeroepen te buigen voor de Eeuwige en Zijn Gezalfde eer te bewijzen met een kus. Dat wil zeggen: Hem te erkennen als hoogste autoriteit, voor Hem buigen, en Zijn voeten kussen. Als ze dat niet doen en zich blijven verzetten, dan krijgen zij te maken met Zijn toorn. Ook in Psalm 110, een Psalm die uitsluitend naar Yeshua heenwijst, wordt over de toorn van G'ds Zoon gesproken, want er is een nauw verband tussen de beide Tehilim 2 en 110: Psalm 2:12 waarschuwt voor de toorn van de Zoon, de Gezalfde, en Psalm 110 laat zien hoe Zijn toorn ontbrandt en dat de dag van Zijn toorn aanbreekt: *"Aldus luidt het woord van Adonai tot mijn Heer: Zet U aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gelegd heb als een voetbank voor Uw voeten. De Eeuwige strekt van Tziyon Uw machtige scepter uit: heers te midden van Uw vijanden. Uw volk is een en al gewilligheid ten dage van Uw heerban; in heilige feestdos rijst uit de schoot van de dageraad de dauw Uwer jonge mannen voor U op. De Eeuwige heeft gezworen en het berouwt Hem niet: Gij zijt priester voor eeuwig, naar de*

wijze van Mal'ki-Tzedeq. De Eeuwige is aan Uw rechterhand. Hij verplettert koningen ten dage van Zijn toorn; Hij houdt gericht onder de heidenen, hoopt lijken op, verplettert hoofden op het wijde veld. Hij drinkt onderweg uit de beek; daarom heft Hij het hoofd op." Ja, welzilig zijn zij die schuilen bij Hem. Wees verstandig zegt Psalm 2: geef het verzet op, ga schuilen bij de Mashiach, de Zoon van G'd. Wie dat doet kiest goed, maar wie dat niet doet zit op een doodlopende weg. Daarom eindigt de Psalm ook met een oproep aan machthebbers van de aarde om zich aan G'ds Zoon te onderwerpen en Hem eer te bewijzen met een kus, niet met een verraderlijke kus, zoals Judas Hem gekust heeft en zoals alle geveinsden Hem kussen, die voorgeven Hem te eren maar Hem in werkelijkheid beledigen. Neen, met een oprechte kus van genegenheid en onderwerping. Bij opgravingen is op talrijke afbeeldingen te zien, dat de vorsten van onderworpen volken, die het gezag van hun overwinnar erkenden, zich voor zijn troon neerwierpen en zijn voeten kusten als teken dat ze hem aanvaardden als hun heer. Zo is het ook hier bedoeld. Zij, die op Yeshua vertrouwen en Hem kussen, zijn gelukzalig, temeer zullen zij dit blijken te zijn als de toorn van G'ds Zoon ontbrand is tegen de anderen. Welzilig zullen zij zijn op de dag des toorns, die, door op Hem te vertrouwen de Mashiach tot hun toevlucht en beschermer hebben gemaakt. Als het hart van anderen bezwijkt van vrees, zullen zij van blijdschap hun hoofd opheffen, en dan zullen zij, die vandaag nog Yeshua en Zijn volgelingen verachten, misschien morgen al genoodzaakt zijn te zeggen tot hun eigen grote beschaming: *"Nu zien wij zelf met eigen ogen, dat alleen zij zalig zijn, die bij Hem schuilen..."*

Werner Stauder